AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

Behoedzame vorderingen der Verbondenen houden aan

Tokio — Manschappen van het Amerikaanse achtste leger in West-Korea hebben Donderdag bij het aanbreken van de dag hun aanvallen op de laatste Chinese verdedigingsstellingen ten Zuiden van de Han hervat.

In het centrum zijn de Verbonden Troepen gevorderd tot minder dan 10 km. van Hongtsjon, 40 km. ten Zuiden van de 38e breedtegraad. Aan de Oostkust zijn de Zuid-Koreanen gevorderd tot het gebied van Kangnoeng, 30 km. van die breedtegraad.

Twee helicopters hebben een groep gewonde infanteristen, die op het Westelijke front door de Noordelijken omsingeld waren, in veiligheid gebracht.

Vlootactie.

Aan de Oostkust van Korea ondersteunde een machtige vlooteenheid van de Ver. Naties, w.o. het slagschip Missouri, de Zuid-Koreaanse landstrijdkrachten in het gebied van Kangnoeng. Een andere vlooteenheid ter hoogte van Intsjon ondersteunde de aan het Westelijke front oprukkende verbonden troepen.

Tunner vervangen.

Tokio — Luitenant-generaal George Stratemeyer, bevelhebber van de Amerikaanse luchtmacht in het Verre Oosten, heeft Dinsdag bekend gemaakt „met grote tegenzin" het verzoek van generaal-majoor William Tunner om ontheffing uit zijn tijdelijke functie van bevelhebber van de 315e luchtmachtdivisie te hebben ingewilligd. Generaalmajoor Tunner zal vervangen worden door brigade-generaal John P. Henebry, voormalig bevelhebber van het eskader voor het vervoer van de troepen. De nieuwe aanstelling van Tunner in Washington is nodig om „onverwijld de ervaring, opgedaan bij de operaties in de Koreaanse oorlog, in het opleidingsprogram van onze zich uitbreidende luchtmacht te verwerken."

Nehroe verzoekt.

Londen — De minister-president van India, Pandit Nehroe, zou Mao Tse Toeng schriftelijk verzocht hebben als voorlopige voorwaarde voor het staken van het vuren de vorming van een gedemilitariseerde zone in Korea te aanvaarden, aldus wordt te Londen uit New Delhi vernomen.

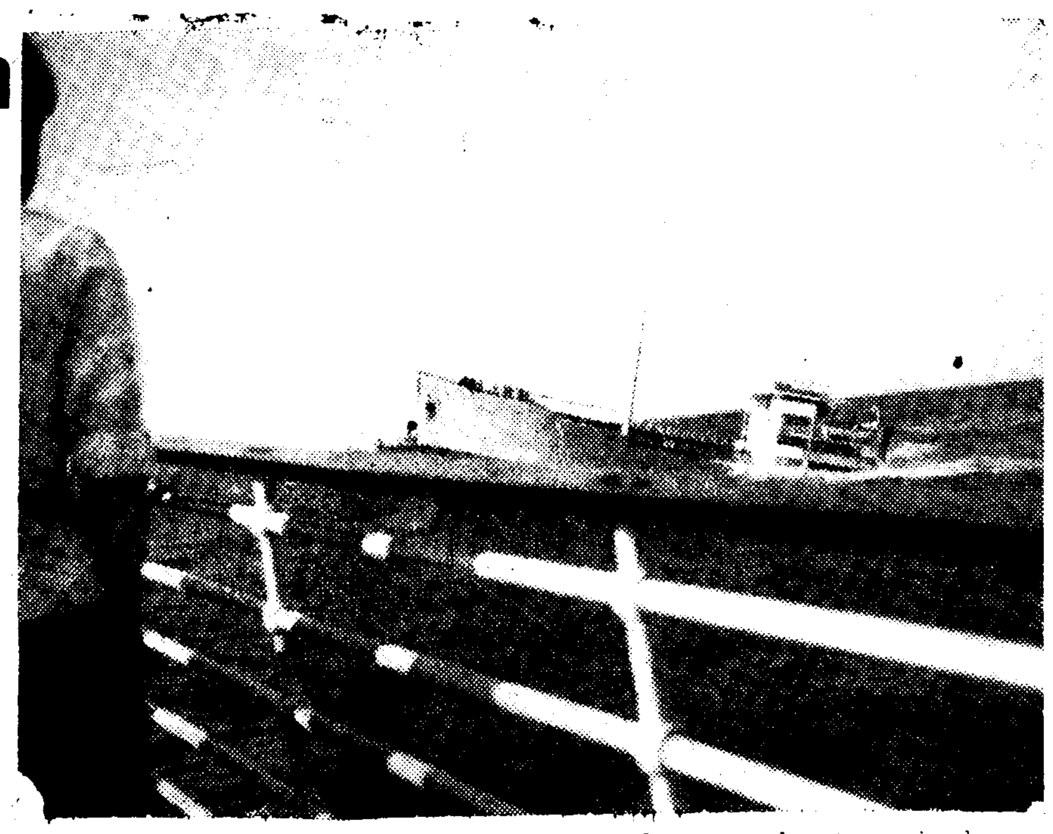
Japans vredesverdrag.

Tokio — De Amerikaanse missie naar Japan onder leiding van John Foster Dulles zal een eenvoudig en kort vredesverdrag opstellen, waarbij de souvereiniteit van Japan met een minimum aan beperkingen zal worden hersteld, zo meldden kringen die in nauwe betrekking tot Foster Dulles staan. Volgens deze kringen zou de missie hiermede binnen enkele weken na terugkeer in Washington beginnen. Het ontwerp zou aan de andere bondgenoten ter goedkeuring worden voorgelegd.

Gisteren hebben de fractieleiders van de DP, KVP, NVP, COP en de heer Voges van de Bovenwinden voor de Curom gesproken over de ingevoerde Interim Regeling.

Wij prijzen ons gelukkig de teksten te kunnen publiceren. en verwijzen naar pag. 3.

Over de tekst van de heer E. Jonckheer — ons wel toegezegd — konden wij niet bebeschikken.

REDDING OP VOLLE ZEE. — Tengevolge van de storm is de 9720 ton metende Panamese tankboot „Janko" op de Atlantische Oceaan bij Kaap Finisterre vergaan.

Zeven opvarenden, onder wie de kapitein, konden door het Engelse schip „Venus" worden gered.

De foto, die gemaakt werd van het dek van de „Venus" af, toont de in zinkende toestand verkerende tankboot „Janko". Op het voordek staan nog leden van de bemanning in angstige spanning de komst der reddingboten af te wachten.

Nieuwe trein-catastrofe bij New York

New York — Een overvolle trein is tussen New York en het kruispunt Bayhead bij Woodbridge (New Jersey) in volle vaart ontspoord op een viaduct. Volgens de hedenochtend beschikbare gegevens zijn 75 personen om het leven gekomen en werden 500 gewond.

De trein was bijzonder vol, omdat talrijke passagiers meereden, die anders van een andere lijn gebruik maken, waar thans gestaakt wordt. Er brak een paniek uit in de versplinterde wagons. De reddingsploegen moesten ladders tegen de modderige dijkhelling zetten om de ingesloten passagiers stuk voor stuk levend of dood te voorschijn te halen. Het ongeval trok duizenden nieuwsgierigen, hetgeen het reddingswerk bemoeilijkte. Sommige lijken waren onder de geweldige last van het scherpe verbogen metaal onherkenbaar verminkt. De locomotief was juist de brug over, toen zij ontspoorde en zes van de 11 rijtuigen meesleurde. De machine sloeg enkele malen op de straat onder het viaduct over de kop. De rijtuigen schoven op de modderige dijk in elkaar. Enkele wagens waren in U-vorm verbo- het glimmende plaveisel onder 't viaduct, meende, dat zij zich boven een rivier bevonden en wilden uit de vernielde rijtuigen omlaag sprinken. De machinist verklaarde in het ziekenhuis, dat de locomotief met het steigerwerk in aanraking was gekomen en begon te slingeren. Er is in de bocht een railbreuk geconstateerd en de trein zou te snel door de bocht zijn gegaan."

Sabotage in spel?

New York — Het Amerikaanse Federale Bureau voor Recherche heeft verklaard, dat het de mogelijkheid onderzoekt, dat sabotage de oorzaak is van de treinramp in New Jersey, waarbij volgens de laatste gegevens ten minste 82 doden en 500 gewonden zijn gevallen. Er zal Donderdag te New York een onderzoek naar de oorzaak van de ramp beginnen. Volgens functionarissen is de ramp de ergste in de Verenigde Staten sedert 32 jaar. Men vreest, dat nog meer lijken onder de wrakstukken liggen.

Gemalin van Koning Leopold met dochter verblijd

Brussel. — Prinses de Réthy, gemalin van Koning Leopold, heeft hedenochtend vroeg het leven geschonken aan een dochter.

— Dit is het tweede kind uit het tweede huwelijk van Leopold, dat in September 1941 gesloten werd. Het eerste kind, prins Alexander, werd in 1942 geboren. De titel Prinses van Réthy (haar eigen naam is Lilian Baels), die haar kort na haar huwelijk werd verleend, is afgeleid van de naam van een koninklijk landgoed. De prinses is 34 jaar oud.

Bij deze geboorte werden geen saluutschoten gelost, zoals gebruikelijk bij Koninklijke geboorten. Er waren geen feestelijkheden in verband met deze gebeurtenis, maar talrijke gelukwenstelegrammen en bloemen werden van de pro-Leopoldisten op het paleis Laeken ontvangen.

Veroordelingen van Amerika door V.N., verworpen

Lake Success — De Politieke Commissie van de Verenigde Naties heeft Woensdag de Sovjet-eis verworpen, dat de Verenigde Staten veroordeeld worden wegens agressie in China. Alleen het Sovjet-blok van vijf stemde vóór de veroordeling. Vijftig naties verklaarden zich tegen de Sovjetresolutie en twee, Joegoslavië en Afghanistan, onthielden zich van stemming.

De SovjetUnie had twee resoluties bij de commissie ingediend. De eerste handelde over de beweerde invasie van Formosa en de blokkade van het eiland. Zij vroeg de Veiligheidsraad stappen te nemen om deze „agressie" te doen beëindigen. De commissie verwierp deze resolutie met 49 tegen 5 stemmen bij 3 onthoudingen — Burma, Indonesië en Joegoslavië. De tweede resolutie hield de bewering in van luchtbombardementen op Mandsjoerije door Amerikaanse vliegtuigen en van het bombarderen, de aanhouding en de onwettige inspectie van een Chinees koopvaardijschip. Na de Verenigde Staten veroordeeld te hebben vroeg ook deze resolutie de Veiligheidsraad onmiddellijke maatregelen te nemen om verdere „agressie" tegen China van de zijde der Verenigde Staten te voorkomen.

De Politieke Commissie besloot met 38 tegen 5 stemmen bij 8 onthoudingen het debat over de toekomst van Formosa voor onbepaalde tijd uit te stellen. Alleen de Sovjet-groep verzette zich tegen het uitstel, dat voorgesteld was door Sir Gladwyn Jebb, de afgevaardigde van Engeland.

Pearson weigerde.

Lake Success — Lester Pearson, de Canadese minister van buitenlandse zaken, heeft de uitnodiging om zitting te nemen in de commissie van goede diensten der Verenigde Naties in het Koreaanse conflict afgewezen.

ATLANTISCHE ZEEMACHT.

Washington — De landen van het Atlantisch Pact hebben vrijwel de plannen voltooid voor een verenigde zeemacht naar het voorbeeld van de gecombineerde land- en zeestrijdmachten op het vasteland onder een Amerikaan-Fechteler, thans bevelhebber van de Amerikaanse Atlantische vloot, zal mogelijk binnenkort benoemd worden tot opperbevelhebber van de verbonden Atlantische vloot voor het gebied ten Noorden van de kreeftskeerkring. Hij zal blijkbaar niet ondergeschikt zijn aan generaal Eisenhower, doch op gelijke voet staan. Het commando zal de taak hebben de belangrijke zeeverbindingen naar West-Europa in geval van een oorlog open te houden. De regionale groep, die de plannen voor de verdediging ter zee heeft opgesteld, heeft een permanent bureau in Washington. Tot de groep behoren vertegenwoordigers van België, Canada, Denemarken, Frankrijk, IJsland, Nederland, Noorwegen, Portugal, Engeland en de Verenigde Staten.

LONEN ONTDOOID

Washington. — De Amerikaanse regering heeft de maatregel, volgens welke de lonen worden bevroren, verzacht door alle loonsverhogingen, die tegen 25 Januari waren toegezegd en 9 Februari of eerder in zouden gaan, toe te staan. De lonen en prijzen werden de vorige week bevroren op het peil van 25 Januari middernacht.

CHURCHILLS MOTIE VERWORPEN

Londen. — Bij de stemming over Churchills motie van afkeuring inzake de nationalisatie van de ijzer- en staalindustrie heeft de Britse regering een meerderheid van 10 stemmen behaald. De uitslag was 308 tegen 298 stemmen.

Winston Churchill, de leider van de oppositie, deed Woensdag in het Britse Lagerhuis een laatste poging om te verhinderen, dat de staalindustrie op 15 Februari door de Staat wordt overgenomen. De motie was ingediend in verband met de weigering van de regering om de nationalisatie van de ijzer- en staalindustrie op te schorten.

Recht tot het hart

— Matigheid is een solide en goedkope levensverzekering.

Een historische dag

Regeringsraad en Staten dragen nu volledige verantwoordelijkheid

Gistermorgen heeft Gouverneur Peters in een speciale zitting van de Staten de afkondiging van de in werking treden van de Interimregeling verricht. In de Statenzaal zagen wij de Statenleden — slechts de heren Amelink, Dussenbroek, Henny Eman, Croes, de Cuba, B. Daal en Marchena ontbraken op het appèl — leden van het CAB, tal van hoofdambtenaren, leden van het Corps Consulaire, vertegenwoordigers van de Handel, militaire autoriteiten in aandacht naar de woorden, die Z. Exc. Gouverneur Peters ter gelegenheid van dit voor de Ned. Antillen zo gewichtig feit sprak, luisterden. Ook de kerkelijke autoriteiten gaven blijk van hun belangstelling. o.a. merkten wij op Z. H. Exc. Mgr A. v. d. Veen Zeppenfeldt, de H. E. Pater vicaris L. van Rooy e.v.a.

De publieke belangstelling was verrassend klein te noemen. Op de publieke tribune zetelden welgeteld 31 belangstellenden. Voor het Stadhuis was er ook geringe belangstelling. Het militair schouwspel, de inspectie van vaandelwacht en ere-compagnie, de aankomst van de gouverneur, dit alles was het ceremonieel, het enig uiterlijk vertoon, dat deze historische dag accentueerde.

het nieuws van vandaag

Wanneer een land tot staat van oorlog besluit, zet die beslissing een rechte streep niet slechts door de factoren vóór en tegen, die duidelijk kenbaar en daardoor vrij zuiver tegen elkaar zijn af te wegen, maar ook door duizend imponderabilia, die moeilijk te kennen en nog moeilijker op hun mérites gewogen kunnen worden. Toch zijn het deze imponderabilia, die doorgaans de uitslag van de strijd bepalen.

Wij behoeven hiervoor niet verder terug te gaan dan de laatste wereld-oorlog. De beslissing, die Hitler op 31 Augustus 1939 nam was een rechte streep, die de intricate verweving van vóór en tegendelen vereenvoudigde tot het simplisme van oorlogsdaden. Dat hij zijn streep verkeerd getrokken heeft, leerde de meedogenloze geschiedenis hem.

Zijn oordeel faalde, niet op het punt van de evidente factoren: zijn organisatie door de Nationaal Socialistische Partij, zijn leger, zijn vloot, zijn luchtmacht, zijn productie-apparaat, waren grootheden, waaraan zonder enige twijfel een evenknie ontkend kon worden.

Maar de streep, die hij zette, veronachtzaamde de wil tot verzet van zowel het Engelse als Amerikaanse volk; hij hield niet voldoende rekening met het opstakel van de Noordzee, die de diepste en breedste gracht is, welke tot dan toe ooit een burcht isoleerde. En vanzelfsprekend hield hij geen rekening met die allergevaarlijkste factor in het uur van beslissing op leven en dood, de verblinding door zijn zelfoverschatting veroorzaakt. Tenslotte zijn het deze moeilijk te taxeren waarden geweest, die hem de dood hebben aangedaan, zijn Junkers en Pantzers ten spijt.

De grote vraag, die op het ogenblik het gemoed van de mensheid beangst, is de vraag of Stalin heden in de schoenen van Hitler staat. Of ook hij, en zijn trawanten, op het ogenblik overwegen, of zij de streep moeten zetten, en indien zo, waar dit zal moeten gebeuren.

De balans der zichtbare grootheden slaat mogelijker wijze nog duidelijker in zijn voordeel door dan het dat voor Hitler deed. Het reservoir van zijn strijdbare manmacht. De uitgestrektheid van zijn grondgebied; de centrale ligging er van met grenzen naar iedere wereld oceaan: Aanvallend kan hij overal bij, verdedigend kan hij overal vanaf.

Imponderabilia

Maar de schatting der imponderabilia! Om één enkel woord te gebruiken voor de geestesgesteldheid, die wij bedoelen, en voor de gevaarlijke, niet te voorziene of te berekenen terugslag, die deze mentaliteit kan hebben: wie kan zeggen, hoe diep geworteld, hoe breed uitgegroeid het Titoisme is in de landen achter het IJzeren Gordijn? Zou Stalin zich op het ogenblik van zijn beslissing, op het ogenblik, dat hij de zaken vereenvoudigt tot ja of neen, zich kunnen vermeten met enige zekerheid te zeggen, of die kracht hem gelijk zal geven in zijn beslissing, dan wel hem een zoveelste Hitler zal maken, zijn manmacht, zijn ruimte, zijn tyrannieke heerschappij ten spijt?

Een van de vele imponderabilia is hier van bijzonder belang: in hoeverre gelijkt deze dictator op Hitler in diens zelfoverschatting en gevolgelijke verblinding?

De heiden Stalin zou er goed aan doen, wanneer het ogenblik van strepen trekken hem gekomen lijkt, zich de wijsheid van de heidenen te herinneren, en het oude spreekwoord dat eeuwig nieuw blijft:

„Wien de goden verderven willen, dien verblinden zij".

De gouverneur in speciale Statenzitting doet de afkondiging

In de zaal zetelde statenvoorvoorzitter W. R. Plantz achter de regeringstafel, de commissie van ontvangst en uitgeleide bestond uit de heren Geerman, Cruger en Gerharts, mevr. Peters was gezeten naast kolonel B. Hessing.

De gouverneur, die staande gegroet werd door de aanwezigen, sprak de volgende rede uit

Rede Gouverneur

Het is mij een oprechte vreugde heden in Uw midden te verschijnen teneinde U mededeling te doen, dat bij K.B. van 2 Februari j.l. is bepaald, dat die onderdelen van de Interim-regeling Nederlandse Antillen, welke tot dusverre nog niet van toepassing waren, met ingang van heden in werking treden. Dat dus de Interim-regeling vanaf heden in haar geheel is aangevoerd.

Weliswaar is hiermede, zoals het woord „Interim-regeling" reeds zegt, nog geen definitieve toestand bereikt. Deze zal eerst worden verkregen wanneer de nieuwe structuur van het Koninkrijk der Nederlanden in zijn uiteindelijke vorm in de Grondwet is neergelegd. Deze definitieve regeling in de Grondwet zal echter geen wezenlijke verandering meer kunnen brengen in het beginsel, dat aan de Interim-regeling ten grondslag ligt: het beginsel van de autonomie. En eveneens mag men aannemen, dat in de grote lijnen van het thans vastgelegde staatkundige bestel, geen wijzigingen van principiële betekenis meer worden aangebracht.

Historische betekenis

Daarom is de dag van heden een dag van historische betekenis. De Nederlandse Antillen hebben een doel bereikt, dat reeds sinds enkele tientallen jaren vurig werd begeerd en volhardend werd nagestreefd: het doel van de autonomie.

Vele gedenkwaardige momenten en episoden zijn aan deze dag voorafgegaan; momenten en episoden, die als mijlpalen langs de weg hierheen mochten worden gezien.

De eerste stap

De eerste stap op deze weg werd reeds gezet in 1922 toen de Nederlandse Grondwetgever de zogenaamde „koloniale artikelen" uit de constitutie in revisie nam; zulks uit de overweging, dat, sinds deze artikelen in hun oude formulering — die uit 1848

dateerde — waren vastgesteld, zich in alle Overzeese Gebiedsdelen, ook in de Nederlandse Antillen, een streven had geopenbaard naar medezeggenschap in het bewind. Veertien jaren zijn er toen overheen gegaan eer de nieuwe gedachten, in de Grondwet van 1922 vervat, in de Staats-inrichting van deze gebieden werden belichaamd. Nadien echter, na 1936 en vooral na het uitbreken van de tweede wereldoorlog, heeft de ontwikkeling een sneller verloop genomen. Op de eerste verjaardag van Pearl Harbour, in 1942, stelde H. M. Koningin Wilhelmina in uitzicht een Rijksverband, waarin ook de Nederlandse Antillen deel zouden hebben, zodanig, dat zij de eigen inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht zouden behartigen" met de wil de andere delen van het Rijk bij te staan, zo goed als ook deze delen diezelfde wil zouden hebben ten opzichte van de Nederlandse Antillen. In de geest is na het beëindigen van de oorlog de directe voorbereiding van de autonomie ter hand genomen.

De voorbereidingen

Aan deze directe voorbereiding hebben velen deelgenomen. Velen uit Nederland.

Ik denk daarbij aan de verschillende commissies, die zich achtereenvolgens met dit vraagstuk der voorbereiding van de autonomie of met bepaalde aspecten daarvan hebben beziggehouden. Ik denk aan de Commissie van Helsdingen, die een onderzoek instelde naar de opvattingen, die in Nederland zelf op dit terrein leefden. Ik denk aan de Nederlandse leden van de Commissie van Poelje, die zich bezighield met het vraagstuk van de verhouding der eilanden onderling. Ik denk aan de parlementaire commissie uit Nederland, die onder het voorzitterschap van Mr Kropman deze gewesten bezocht en daarmede de belangstelling van het Nederlandse Parlement voor het probleem van de autonomie tot uiting bracht. Ik denk tenslotte aan de zorgen, die achtereenvolgens de verschillende Nederlandse bewindslieden, een Minister-President als Dr Beel, die de eerste RTC met de gebiedsdelen in de West bijeenriep en opende, een Minister van Overzeese Gebiedsdelen als Mr Jonkman, die dezelfde Conferentie als voorzitter leidde, een Vice-Minister-President als Mr van Schaik, die zich tot tweemaal toe naar hier begaf om zich ter plaatse te oriënteren en het overleg over de te volgen koers te leiden en die met zo vaardige hand de thans geldende Interimregeling in de Nederlandse Parlementaire haven loodste. Aan deze Nederlandse figuren en aan zovele andere, eveneens in en uit Nederland, die hun geestesgaven, hun werkkracht, hun oordeel en hun beslissende stem evenzeer in de schaal der autonomie legden, mag op deze historische dag wel een woord van oprechte dank en hulde worden gesproken.

In niet mindere mate echter mogen die dank en die hulde worden gericht tot de velen, die in het gebied der Nederlandse Antillen zelf hun schouders onder deze grote arbeid hebben gezet.

Daarbij gaan mijn gedachten uit naar de eminente voorzitter en de leden van de Commissie de la Try Ellis, die kort na de oorlog een onderzoek instelde naar de verlangens ten aanzien van de autonomie zoals deze in de Nederlandse Antillen leefden.

Naar de leden der Antilliaanse delegatie ter Eerste RTC. Naar de moeizame arbeid door de vertegenwoordigers van de Nederlandse Antillen in Nederland verricht. En tenslotte — en niet het minst — naar de vele besprekingen en discussies, de arbeid en de zorg door de leden der achtereenvolgende CAB en door U, leden der Staten van de Nederlandse Antillen aan deze zaak gewijd.

Deze zaak, die naar het oude Romeinse adagium voor het staatkundige leven „tua res agitur", ten volle UWE zaak was.

Op onderdelen mogen wellicht bij U wensen zijn gebleven. Dat de zaak zelf, de autonomie, vervat in de Interim-regeling tot stand is gekomen, moge U tot grote voldoening strekken — en moge mij aanleiding geven daarmede U, gekozen vertegenwoordigers van het volk der Nederlandse Antillen alsmede dit volk zelf, als eerste dienaar van deze autonome gemeenschap en als vertegenwoordiger van het Hoogste Gezag van H. M. de Koningin, mijn welgemeende, innige gelukwensen aan te bieden.

Een nieuw tijdperk is thans voor de Nederlandse Antillen ingegaan.

Een tijdperk, waarover een der grootste kenners van het volkenrecht, wijlen prof. van Vollenhoven, ooit heeft gezegd, dat het zich van het voorafgaande, koloniale tijdperk zou onderscheiden:

— niet, zoals sommigen vreesden, doordat het in de plaats van een beleid, **verantwoordelijk** aan de moederlandse parlementen een **onverantwoordelijk** beleid zou plaatsen,

— maar doordat de verantwoordelijkheid zou worden verplaatst naar andere, uit de eertijds koloniale gebiedsdelen zelf voortgekomen organen.

De structuur

Verplaatsing van verantwoordelijkheid; geen opheffing ervan, ziedaar het wezen van de vernieuwing in de structuur van ons Koninkrijk, voor ons gebiedsdeel ingeleid door de Interim-regeling, die thans in werking is getreden. Verplaatsing van de volle verantwoordelijkheid voor het inwendige bestuur naar U, leden van de Staten der Nederlandse Antillen. Juist aan dit feit, dat die volle verantwoordelijkheid op U en op Uw opvolgers in dit College komt te rusten, ontleent deze dag van heden zijn historische betekenis. Van zijn eerste daden af, van zijn optreden af aan, is straks de Regeringsraad aan U verantwoording schuldig voor zijn beleid.

Moge het vertrouwen, dat het volk der Nederlandse Antillen U heeft geschonken, U sterken bij het vervullen van Uw moeilijke taak. Mogen de goede staatsrechtelijke tradities, die zich in Nederland in de verhouding tussen de Kroon en de Regeringsorganen en tussen deze Regeringsorganen onderling hebben ontwikkeld, U daarbij ten voorbeeld strekken. En moge de Allerhoogste, uit wiens wijsheid de verscheidenheid en de kracht der volken is voortgekomen, U bijstaan.

Leve de autonome Nederlandse Antillen.

Leve het nieuwe Koninkrijk der Nederlanden.

Leve het Huis van Oranje, dat ons daarmee verbindt.

Leve de koningin.

Hierna was deze bijzondere zitting geëindigd.

De Interimregeling is er

Nederland doet belofte gestand

Hedenochtend heeft Z. E. de Gouverneur der N.A. een buitengewone vergadering der Staten bijeengeroepen, teneinde ten overstaan van de volksvertegenwoordiger van dit Rijksdeel de officiële mededeling te doen, dat de Interimregeling in werking is getreden.

Als Voorzitter van het laatste CAB en tevens van de eerste Regeringsraad, is het thans mijn plicht een kort woord tot U te richten. Het tijdstip moge al niet juist gekozen zijn voor jubeltonen, daarvoor leven wij tezeer temidden van internationale spanningen en dreigingen, er moge weinig uiterlijk vertoon aan deze dag verbonden zijn, onze vreugde is er niet minder om.

In de ambtelijke taal, met de haar eigen neutrale toon, heeft het enkel maar dat de ... tot nu toe slechts gedeeltelijk geldingskracht had, thans in haar geheel in werking is getreden. Zovele wetten, zovele landsverordeningen worden jaarlijks afgekondigd, treden jaarlijks in werking. Zij gaan ongemerkt aan U voorbij. De inwerkingtreding van de I.R. mag niet met stilzwijgen door U worden ontvangen. Met deze wet doet het Nederlandse volk de belofte gestand die het U gedaan heeft bij monde van zijn geliefde Koningin Wilhelmina.

Gewichtig monument

Deze gebeurtenis dient voor immer in het hart van dit volk gegrift te blijven. Zij behoort tot de gewichtigste momenten uit de geschiedenis van ons volk. Er bestaat een uitspraak, die zegt, dat gelukkige volkeren geen geschiedenis kennen. Is deze uitspraak juist dan zouden wij daaruit de meer of minder bevredigende gevolgtrekking mogen maken dat wij niet behoren tot de ongelukkigste, zeker niet de allerongelukkigste volkeren. In onze geschiedenis stroomt minder bloed, stijgen minder kreten op, weerklinken minder schoten dan in die van vele andere volkeren en daaronder verscheidene, die een bijzondere vermaardheid hebben verworven. Evenwel geheel zonder geschiedenis is ons land evenmin. Wij behoren niet tot de droomeilanden van het heerlijk niets doen, van het „dolce far niente"; wij behoren niet tot de droomeilanden waar men ontheven is van fiscale verplichtingen, al dan niet met kinderaftrek, en ongestoord het genot mag smaken van rust, luxe en welbehagen, „Calme, luxe et volupté", zoals de Fransman het onvertaalbaar uitdrukt.

Mr. N. Debrot, de eerste voorzitter van de eerste Regeringsraad, heeft in verband met de in werking treding van de I.R. gisteren voor de Curom een rede gehouden, waarin hij het volk van de Ned. Antillen wees op dit belangrijk historisch gebeuren.

Het bereiken van deze zo belangrijke mijlpaal werd mogelijk, dank zij het Koninklijk Woord van 6 December 1942. Mr. N. Debrot stipuleerde in zijn toespraak dan ook, dat te midden van de destructieve machten, die in deze wereld werkzaam zijn, toch een belangrijke hoofdstuk aan de Antilliaanse geschiedenis kon worden toegevoegd. Het gesproken woord van mr. Debrot achten wij van te groot belang, dan aat zij hier niet neergelegd zou worden.

Wij zijn niet zonder geschiedenis, wij hebben eveneens dagen gekend, waarin wij tegen innerlijke verdeeldheid moesten kampen, waarin wij de belaging des vijands nauwelijks konden weerstaan, waarin wij de gunstgaven uit de hoorn des overvloeds voor lange jaren moesten missen.

Kortom wij zijn een volk met een geschiedenis. Niemand is zonder zonde en voor het aangezicht des Heren zijn wij allen onvolmaakt. Dit woord van de bekende apostel geldt voor de individuen evenzeer als voor de volkeren. Niettemin is het bevredigend dat wij reeds onder de West Indische Compagnie, een hoofdzakelijk met handelsdoeleinden opgericht genootschap, de eerste sporen van rechtsvorming aantreffen. Wij horen weleens verluiden, dat de periode van de W.I.C. moet worden aangemerkt als tijdperk van rechtsabsentisme. In zijn algemeenheid is deze stelling zonder twijfel onjuist. Het gezag werd niet dictatoriaal uitgeoefend door de directeur, hoewel ookwel grillige of slechtgehumeurde directeurs hebben bestaan. De centrale magistraat werd ook toen reeds met raad en daad bijgestaan door de Politieke Raad, waarvan de leden weliswaar door de directeur zelf, dus weinig democratisch werden benoemd,* maar die, eenmaal benoemd, bij evt. ontslag beroep konden aantekenen bij de Heren in het Moederland. Van rechts absentisme spreken in het algemeen is dus onjuist.

Maar men mag evenmin zijn ogen sluiten voor de schaduwzijde van deze medaille. De rechtsverhouding was betrekkelijk, zij gold slechts twee van de drie groepen, de Europeanen en de vrije ingezetenen. De groep van de onvrijen konden in het toen bestaande instituut van de slavernij zich niet op rechtsregels beroepen of het moesten zijn regels van gewoonterecht die te allen tijde eenzijdig konden worden verbroken. De politieke ontwikkeling van onze geschiedenis streeft twee doeleinden na, ten eerste de opheffing van het instituut van de slavernij, ten tweede de staatkundige gelijkwaardigheid. De opheffing van het Instituut der slavernij werd bereikt in 1863 en thans op deze dag, dat ik U toespreek, verkrijgen wij de principiële staatkundige gelijkwaardigheid, oftewel, Autonomie, om het woord te bezigen, dat gedurende de laatste twintig jaar zulk een magnetische kracht heeft uitgeoefend.

Ik heb U reeds gezegd, dit is geen dag met veel uiterlijk vertoon. Dat deze gebeurtenis valt op Aswoensdag mag toevallig geschied zijn, het blijft er niet minder symbolisch om. Tendele moeten wij dit betreuren, het is niet anders dan normaal dat een volk de grote gebeurtenissen van zijn geschiedenis met uitbundigheid begroet en viert. Ten dele moeten wij dit gelukkig achten, de ernst van het tijdperk dwingt tot bezinning.

Ook verplichtingen

Met de autonomie worden ons de rechten van de vrije burger geschonken, maar worden ons ook diens verplichtingen opgelegd. In de gemeenschap kunnen wij onszelf de vrijheid slechts verzekeren door de vrijheid der anderen te eerbiedigen. Vrijheid vooronderstelt derhalve in de eerste plaats samenwerking.

De toekomst van ons land zal afhangen van de wijze waarop de verschillende individuen onderling, vervolgens de eilanden en tenslotte de Rijksdelen de politieke cooperatie zullen opvatten. Onze bereidheid hiertoe zal spoedig op de proef gesteld worden wanneer de eilandenregeling in werking is getreden en wanneer wij ter RTC mede beraadslagen over de uiteindelijke status van het nieuwe Koninkrijk. Laten wij daarom onze verplichtingen evenzeer indachtig zijn als onze rechten. Laat ons de vaste wil betonen om op dit gewichtig ogenblik van onze geschiedenis niet te falen. Dat Hij, in Wiens handen de bestemming der volkeren rust, ons streven moge zegenen.

Leve de Koningin, leve het Koninkrijk, leve de Nederlandse Antillen.

Jonckheer's belastingverlaging was een paardenmiddel

Statenvoorzitter Plantz werd gehuldigd

Gistermiddag kwamen de Staten in een vlotte vergadering bijeen. Het was de laatste zitting en was gewijd aan de behandeling van de opcenten. Na afloop van de vergadering hebben verscheidene leden van de Staten statenvoorzitter Plantz hulde gebracht voor de wijze, waarop hij in het afgelopen jaar de Staten geleid heeft en sedert 13 jaren lang in de Staten, commissies, delegaties voor de belangen van de Antillen heeft gewaakt.

De gesproken woorden waren spontaan en de heer Plantz kon na afloop met moeite zijn dank naar voren brengen. Statenvoorzitter Plantz was zo ontroerd, dat zijn stem nauwelijks hoorbaar was.

Wanneer de vergadering geopend wordt ontbreken Henny Eman, de Cuba, Tromp, Dr Dussenbroek, Croes, Marchena en mevr. de Lannoy.

De heer Jonckheer nam als eerste het woord en gaf een toelichting op het ontwerp, aanvoerende dat de opcenten waren ontstaan in oorlogstijd en dat dit soort van belasting zo snel mogelijk diende te verdwijnen. Spr. stelde een amendement voor, dat geen andere strekking had dan het Bestuur duidelijk te maken, dat de Staten een versoberings bestuurs apparaat wensen.

In dit verband wees spr op de herhaaldelijk gestelde vraag naar een bedrijfs econoom, en/of bezuinigingsinspecteur, vroeg naar de resultaten van het onderzoek van de onlangs uitgekomen bezuinigingsinspecteur, stelde zich op het standpunt, dat de opcenten slechts nodig waren om het bestuur in de gelegenheid te stellen meerdere uitgaven te doen.

In 1948 waren de opcenten 30 voor bedragen van ƒ 5.000.— tot ƒ 20.000.—, 65 voor ƒ 20.000.— en meer. Vorig jaar kwam het Bestuur met een verhoging, n.l. 35 van ƒ 5000 tot 10.000, 40 van ƒ10.000.— tot 20.000.— en 80 voor ƒ 20.000.— en meer.

Spr. drong aan op vermindering en stelde een amendement voor, n.l. art. 1 dusdanig te wijzigen, dat dit als volgt kwam te luiden:

„Op de aanslagen in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1951 worden opcenten geheven ten bedrage van:

30 op de aanslagen over inkomens van ƒ 5.000,— of meer doch minder dan ƒ 20.000,—;

65 op de aanslagen over inkomens van ƒ 20.000,— of meer."

W. R. PLANTZ

......ontroerd

Een paardenmiddel

Spr. bracht naar voren, dat de economische welvaart teruggeloopt, het bestuur dient te beseffen, dat het economisch moet optreden. Aan de andere kant zou spr. zeker zijn medewerking niet onthouden aan herniewing van het belastingstelsel. De heer Jonckheer vond zijn amendement wel een paardenmiddel, doch hij kon niet anders. het Bestuur moest tot bezuinigen worden gedwongen.

Mr I. C. Debrot vond het middel erger dan de kwaal en achtte aanname van het amendement het wegwerpen van het kind met het badwater. Hij vergeleek de strekking van Jonckheers voorstel met een dronkaard, die minder geld krijgt, in de hoop, dat hij dan minder zou drinken en meer zou eten. Spr. vond het voorstel niet opportuun en vroeg zich af, of hij hier te maken had met een belastingstunt. Wanneer er versoberd moet worden, dan hebben we andere middelen tot onze beschikking, aldus spr. Dan kunnen we op de begroting posten schrappen. Voorts wees mr I. C. Debrot op de vermindering van inkomsten van ƒ 600.000 (auto belastingen), op tal van werken, die nog moeten worden uitgevoerd, herinnerde er aan, dat de invoering van de E. R. kosten met zich zou meebrengen. Spr. achtte een verlaging niet verantwoord, ook kon hij de consequenties niet overzien. Spr. was ook niet overtuigd of bedoeld amendement de kleine man zou helpen. Tenslotte wees spr. er op, dat men ook onpopulaire maatregelen moet durven nemen, het is ò zo gemakkelijk, om voor de kiezers belastingverlaging voor te staan, aldus oordeelde mr I. C. Debrot.

De heer **Gerharts** was teleurgesteld over de wijze, waarop hij

bestuur herhaaldelijk de voorstellen om tot bezuiniging te geraken, in de wind heeft geslagen. Hij wenste eerst het bestuursstandpunt te vernemen, alvorens hij het amendement, waarvoor hij noodgedwongen wel sympathie moest koesteren, zou ondersteunen.

De heer **Amelink** merkte op, dat indien de bij de rondvragen gestelde vragen allen in vervulling zouden moeten gaan, de belastingbetalers wel het dubbele, van wat zij nu betalen, moeten opbrengen. Spr. was van mening, dat de kiezers met dit amendement zand in de ogen wordt gestrooid. Spr. toonde aan, dat degenen met de lagere inkomens 4%, de hogere inkomens 7% voordeel zouden halen bij aannname van bedoeld amendement. Spr. achtte het voorstel Jonckheer a-sociaal.

Mr dr da Costa Gomez had zelden een argument horen noemen, dat in wezen zo weinig met de zaak te maken had. Het Bestuur duidelijk te maken, dat het moet versoberen, had niets te maken met belastingen. Schrappen van posten is dan veel effectiever. Wanneer het de bedoeling is, om door verlaging der belastingen bepaalde voor de bevolking noodzakelijke sociale voorzieningen niet te treffen, dan betekent dit de klok achteruit zetten, aldus spr.. Het bestuur vraagt gelden om die punten ten uitvoer te brengen, de Staten geven door hun beslissing de bestemming dier gelden aan. Ook mr dr da Costa Gomez wees op tal van vraagstukken, die nog moeten worden opgelost en wees o.m. op de kosten, die een scheiding van de administratie bij de invoering van de Eilandenregeling met zich mee zou brengen.

De heer **Geerman** wees er op, dat hij in de vorige vergadering de motie Gerharts tegen het CAB heeft gesteund, omdat hij het financieel beleid niet kon goedkeuren, alle grote instellingen zijn bezig met een bezuinigingsprogram, alleen het Bestuur volgt die campagne niet. Wanneer hij straks zijn stem zou geven aan het amendement Jonckheer, dan deed hij dit noodgedwongen.

De heer **Yrausquin** kon de mening van de sociaal denkende statenleden niet al te best volgen, hier was geen sprake van belasting verlaging, doch van een redelijkere verhoging.

De heer **Kroon** ging uitvoerig in op wat het Bestuur allemaal **niet** gedaan had, ondanks de vele beloften. De kleine man gaat nog steeds gebukt onder de sociale lasten, deze is er niet beter van geworden, ondanks het feit, dat de opcenten er ook in vorige jaren zijn geweest.

De heer **Kwiers** merkte op, dat indien de belasting verlaagd zou worden, tal van belangrijke werken niet uitgevoerd konden worden, hij kon het amendement onmogelijk steunen, doch aan de andere kant drong hij op rigoureuze versobering in het bestuursapparaat aan.

Het lid van de Regeringsraad, **drs Newton**, deelde mede, dat het amendement voor de Regeringsraad onaanvaardbaar was. Aanname van bedoeld amendement betekende ƒ500.000,— minder, met de verminderde motorrijtuigbelasting zou het Bestuur ruim een millioen moeten derven. Ook hij wees op de consequenties daaraan verbonden, de Eilanden Regeling kost ook geld.

Afgestemd

Tenslotte werd het amendement in stemming gebracht, met de leden van de D.P., Yrausquin Geerman en Gerharts vóór en de NVP, mr I. C. Debrot, Amelink, Voges, Cruger en Plantz tegen werd het amendement verworpen.

Van de rondvraag maakte Jonckheer, mr Debrot, Geerman, Kwiers, Voges en mr dr da C. Gomez gebruik om de heer Plantz warme hulde te brengen voor het vele werk, dat de heer Plantz in het belang van de Ned. Antillen heeft gedaan. We komen op dit gesproken woord morgen terug.

Drie belangrijke problemen staan de vorming van kabinet in de weg

's-Gravenhage. — De militaire inspanning, de wijze van dekking van het begrotingstekort en de wijze van het tekort op de betalingsbalans zijn de drie belangrijke problemen, waarover thans in de boezem van het demissionaire kabinet en de raad voor economische aangelegenheden, bestaande uit die ministers, die zich op financieel en economisch terrein bewegen, besprekingen worden gevoerd, aldus verklaarde minister-president Drees in een persconferentie, welke ook door minister van Schaik werd bijgewoond.

Desgevraagd antwoordde dr. Drees bevestigend, dat men het eerst over alle deze problemen eens wil zijn, voordat men tot een werkelijke kabinetsformatie overgaat.

Dr. Drees legde er voorts de nadruk op, dat deze problemen niet plotseling als een gevolg der kabinetscrisis acuut zijn geworden, integendeel, zij zijn reeds geruime tijd geleden gerezen en daarom heeft het kabinet reeds begin December 1950 de centrale economische raad ingesteld, welks taak het was over deze problemen een intern-ambtelijk rapport aan de regering uit te brengen te harer voorlichting. Dit rapport kwam 22 Januari gereed, doch enkele dagen later stelde het kabinet de portefeuilles beschikbaar. Dr. Drees zeide voorts, dat het „vanzelf spreekt, dat men het niet altijd direct over deze kwesties eens is".

Op de vraag wanneer hij met de formatie van de nieuwe regering gereed dacht te zijn, antwoordde dr. Drees zulks niet te kunnen voorspellen.

„Het kan misschien nog wel even duren, maar het kan opeens ook erg vlug gaan", aldus de minister-president. Hij legde er voorts de nadruk op, dat het onderzoek, het overleg en de discussies tussen de betrokken ministers eerst beëindigd moeten zijn, alvorens men „zich dieper zal steken in de kwestie der kabinetsformatie". De basis van het nieuwe kabinet zal „zo breed mogelijk" zijn, waarbij echter de nadruk dient te worden gelegd op het woord „mogelijk".

KONINKLIJKE VOOGDIJ

's-Gravenhage. — In artikel 4 van de wet van 29 Maart 1950 tot benoeming van een voogd en regeling van de voogdij over de minderjarige koning wordt o.m. bepaald, dat de voogd — in deze wet is als zodanig aangewezen Z.K.H. Prins Bernhard — wordt terzijde gestaan door een raad van voogdij.

In het Staatsblad is nu opgenomen een Koninklijk Besluit van 9 December 1950, blijkens hetwelk tot leden van deze raad van voogdij zijn aangewezen: mr. A. J. d'Ailly, burgemeester van Amsterdam, mej. J.C.M.M. Geldens, particulier secretaresse van H.K.H. Wilhelmina, Prinses der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau enz. enz., mej. dr. M.A.M. Klompé, lid vanl de Tweede Kamer, en mej. dr. A. E. Ooosterlee, directrice van het Emigratie- en Volkshogeschoolcentrum „Méridon", nabij Chevreuse, Frankrijk.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

WAAROM JAN DOEDEL AL EEN WAAROM??

Een feest verliest aan zijn feestelijk karakter als het niet de vrijheid laat aan hen, die niet willen deelnemen, om afzijdig te blijven.

Maar dit terzijde, ik kan inderdaad zeer wel verstaan, dat juist omdat dit feest van oorsprong het karakter heeft van een „paradoxale prefatie" (fraaie formulering) van de voorbereiding op Pasen, dat, Die de moraliteit van het katholieke volk leidt haar organen opdraagt, de grootste voorzichtigheid te betrachten en liever voorlopig te ontmoedigen dan aan te moedigen een gebeuren dat zij niet zelve kan leiden, en dat juist om zijn paradoxale karakter naast een vurig spel ook een met vuur spelen is. Gij, Jan Doedel noch ik hebben, buiten onze daden, die meer dan persoonlijke bijzondere verantwoordelijkheid, ook voor de daden van anderen, die hier terecht niet hoera zal roepen, eenvoudig omdat iets opgang maakt.

Dit Waarom vragen, was wel een zeer ontijdig. Pas indien voortgaande carnavalsfeesten zouden bewijzen, dat vooral de goede eigenschappen van het volk worden geprikkeld en niet de minderwaardige; dat leuke vrolijkheid, prettige fantasie en eigen vrije bezigheid bij de voorbereiding, het Curaçaos carnàval zullen beheersen, kan men op een alzijdig ja rekenen. Nog is er weinig reden om hei te roepen alsof men al over die brug is. Ook is de Curaçaose brug geen gemakkelijke.

Reeds ondervonden de carnavalvaders genoeg medewerking om zichzelve tussen dit en het volgend carnaval de vraag te stellen: Leidt het carnaval in de goede blijde richting en kunnen zij het in de goede richting blijven leiden?

C. J. H. Engels
Aswoensdag.

Mr. I. C. Debrot

Samen sterk onder Oranje

Vandaag is het een feestdag, feestdag, omdat wij de autonomie gekregen hebben bij de Interimregeling, omdat wij het recht gekregen hebben onze eigen zaken met eigen gezag te regelen, omdat wij thans het recht en de plicht gekregen hebben het volk te dienen.

Voor al degenen, die gestreden hebben voor de politieke emancipatie van het volk, moet deze dag er een zijn van grote voldoening, maar ook van zware verantwoordelijkheid.

Sinds vandaag, zullen wij, Curaçaoënaars, Nederlanders en Surinamers het stuur in handen nemen. Wij zullen dan gezamenlijk beslissen, **welke** richting ons land uit zal gaan.

Ons land is een rots, en het geloof in ons vaderland is geankerd in de rotsen van onze bodem. Het vertrouwen in de toekomst van ons land is sterk en blinkend.

Ons vertrouwen in de mensen, die geroepen zijn het land te dienen is groot, omdat wij overtuigd zijn, dat zij in de eerste plaats zullen zoeken de Antillen te dienen.

Mijn vertrouwen in het land is groot, omdat ik in de onvergankelijkheid van Curaçao geloof, zoals ik doordrongen ben van de kracht en waarde van het land. De autonomie, die vandaag begonnen is, **zal** een zegen zijn als allen de hoofden bij elkaar steken.

De autonomie kan een ramp worden — hetgeen ik uitgesloten acht — als men eigen of groepsbelang gaat stellen boven het algemeen belang.

Autonomie betekent zelf al onze wetten maken en zelf al onze zaken regelen.

Daarom betekent autonomie ook harder werken — werken onder meer verantwoordelijkheid. Maar daarom betekent het ook een waardevoller en gelukkiger leven, immers, verantwoordelijkheid op de juiste wijze gedragen vergroot het geluk en de waarde van de mensen.

Dank aan God, dank aan de Nederlandse Regering, dank aan het volk van Curaçao.

Laten wij alen verschillen vergeten, laten wij elkaar vinden in het gemeenschappelijke en in de oneindige liefde voor ons, voor Uw land Curaçao.

Laten wij alle verschillen vergeten, laten wij elkaar vinden een gelukkige en betere Antillen.

Samen sterk, samen welvarend, en samen gelukkig onder Oranje en onder Rood-Wit-Blauw.

Mr. dr. da Costa Gomez

Wij kunnen iets groots tot standbrengen

In de buitengewone vergadering van de Staten hedenmorgen bevestigde de Gouverneur de afkondiging van het K.B. van 2 Februari l.l., waarbij de in werking treding van de I.R. op heden werd gesteld.

De korte plechtigheid in de Staten luidde een nieuwe toestand in. Immers, de bevoegdheden en de verantwoordelijkheid van de Gouverneur en van het Nederlandse parlement met betrekking tot het inwendig bestuur zijn overgegaan op de Regeringsraad en de Staten van de Ned. Antillen. De Ned. Antillen zijn autonoom in haar interne aangelegenheden.

De wijze, waarop deze politieke ontwikkeling zich heeft voltrokken, is een waarborg voor de zekerheid van recht en welvaart. Wanneer ingrijpende machtsverschuivingen plaats vinden op rustige en zelfs op feestelijke plechtige wijze in het staatsrecht van een volk, dan betekent dit, dat het recht zich aanpast aan de realiteit.

Voor de staatkundige ontwikkeling zijn thans nieuwe wettelijk geregelde instellingen van hogere orde voor de interne belangen van een deel van het Koninkrijk dat staatsrechtelijk de Ned. Antillen heet, geschapen.

De staatkundige organisatie van dit gebied is hiermede weliswaar niet voltooid, maar thans kunnen de vertegenwoordigers van de Antillen ter R.T.C., waaraan de definitieve structuur van het Koninkrijk vorm zal worden gegeven, met alle bevoegdheden en verantwoordelijkheid van een autonoom gebied aan de tot stand koming van een definitieve rechtsorde voor het Koninkrijk werken.

Indien ik mijn mening over de betekenis van de in werking getreden Interimregeling moet geven, dan wil ik slechts een punt onder de aandacht brengen: de I.R. biedt gelegenheid tot samenwerking om iets groots tot stand te brengen. Samenwerking tussen de eilanden om gezamenlijk gemeenschappelijke belangen te behartigen. Zij laat toe, de inwendige structuur verder zo te regelen, dat de wensen naar zelfstandigheid van alle eilanden een realiteit kan worden Zij geeft ook de organen, die de samenwerking in het verband van het Koninkrijk, tot een realiteit kunnen maken.

En om deze redenen, geloof ik, dat het op heden geboren nieuwe staatsrecht van de Antillen een gezonde basis is voor de Nieuwe Ned. Antillen.

P. v. d. Hoeven

In geleidelijke evolutie kwam zelfbestuur

Bij de landsregeling, die vandaag is ingegaan is de gouverneur een heel andere figuur geworden, i.p.v. het huidige C.A.B. komt nu de Regeringsraad, welke verantwoordelijk wordt aan de Staten, waarmede de top van ons bestuurs-apparaat veel gaat lijken op het Nederlandse: Koning, Ministerraad en Volksvertegenwoordiging. In Nederland bestaat die volksvertegenwoordiging uit Twee Kamers, maar er zijn reeds stemmen opgegaan om de Eerste Kamer te laten verdwijnen en in dat geval zou men precies als op de Antillen: één college krijgen, hier dus de Staten.

Een ander belangrijk technisch gevolg van de invoering van de I.R. is, dat daardoor ook de spoedige invoering van de zgn. Eilandenregeling mogelijk gemaakt wordt. Want onze staatkundige reconstructie is nog niet voltooid: eerst als elk eiland zijn eigen Eilandenraad heeft — welke op Curaçao en Aruba beide waarschijnlijk uit 21 leden zullen bestaan — dan eerst zal men kunnen spreken van de volledig ingevoerde autonomie. Er zijn dus spoedig weer verkiezingen noodzakelijk:

De te vormen eilandenraden zijn vergelijkbaar met de gemeenteraden in Nederland. Uit deze college's worden gedeputeerden gekozen, die ongeveer dezelfde functie hebben als de wethouders. De Gezaghebber is dan te vergelijken met een Hollandse burgemeester.

De technische gevolgen zijn daarmede nog lang niet afgelopen. Want elk eiland moet zijn eigen Bestuursapparaat gaan opbouwen. Voor Curaçao is dat niet zo moeilijk, daar hier het centrale bestuur altijd geweest is en trouwens ook gevestigd blijft. Maar vooral Aruba zal zeer veel werk moeten verzetten. Tal van problemen doen zich hierbij voor. Ik denk bijvoorbeeld aan de ambtenaren. Wat zal er met hen gebeuren? Wil Aruba de ambtenaren overnemen, die Curaçao door de imkrimping niet meer nodig heeft? En voelen de Curaçaose ambtenaren ervoor naar Aruba te gaan? (Ik doel vooral op hen, die hier geboren en getogen zijn). En als een van beide partijen voor een overplaatsing niets voelt, wat gebeurt er dan? Ontslag, wachtgeld? Er is nog steeds geen rechtspositie voor de ambtenaar!

Straks — misschien dit jaar, misschien in het volgend — wordt in Nederland opnieuw een R.T.C. gehouden, waar als gelijkgerechtigde partners aanzitten: Nederland, Suriname en ons eilandenrijk.

Dan komt de onderlinge verhouding ter sprake, dan zal er een oplossing gevonden moeten worden voor het beroepsrecht, waar Aruba op het ogenblik om vraagt, dan zal gesproken moeten worden over onze militaire status, over onze defensie. Ik zou zo door kunnen gaan, maar U hoort het al: de onmiddellijke èn de verder liggende technische gevolgen van de I.R. zijn zo vele, zo belangrijk en soms zo moeilijk, dat het niet doenlijk is, daar in 4 minuten mee klaar te komen. Het belangrijkste is, dat de autonomie er nu is, dat de Nederlandse Antillen dit recht op zelfbestuur verkregen hebben in een geleidelijke evolutie, waarbij geen druppel bloed gevallen is en dat alle partijen zich bereid verklaarden, om de handen ineen te slaan. Het zal niet eenvoudig zijn voor de nieuwe Staten en de Regeringsraad, maar met Gods hulp zullen wij er zeker komen. Biba Corsouw, Leve de Koningin.

Ch. E. W. Voges

Wij zullen onze doelstelling bereiken

Het is mij een voorrecht U heden toe te spreken. Voor mij, als Bovenwinder, zou het gemakkelijker geweest zijn, indien de I.R. meer rekening had gehouden met de structuur van de drie eilanden boven de wind.

Dit is niet geschied. Evenwel bestaat er ook voor ons Bovenwinders aanleiding onze tevredenheid te uiten over het feit, dat het gehele gebied van de Nederlandse Antillen autonoom is geworden.

Daarvoor heeft ook de Bovenwinder, de heer Plantz, zijn beste krachten gegeven in de dertien jaren, dat hij lid en later Voorzitter van de Staten is geweest.

De I.R. ziet de Bovenwinden als één bestuursgebied. Daartegen hebben wij vertegenwoordigers van de Bovenwinden onze stem verheven.

Ik verklap geen geheim als ik thans mededeel, dat de Nederlandse Regering voor ons bezwaar begrip heeft getoond. Indien binnenkort in de I.R. of bij de tot stand koming van de definitieve rechtsorde, rekening zal worden gehouden met de wens der Bovenwinden, de eilanden Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten tot drie afzonderlijke bestuursgebieden te maken, dan hebben wij ook onze uiteindelijke doelstelling bereikt.

Intussen zullen wij als trouwe Nederlanders medewerken aan de uitvoering van de I.R. en al zo aan de tot stand koming van de nieuwe Nederlandse Antillen onze beste krachten geven.

Moge deze regeling leiden tot versteviging van de banden tussen de eilanden en met Nederland en tot groter voorspoed van alle eilanden van de Nederlandse Antillen.

CURACAO

Wie is de gelukkige?

1e prijs 14656
2e prijs 5851
3e prijs 17
4e prijs 11178

Prijzen van ƒ 500.—: 1556 — 3064 — 3134 — 4157 — 10402 — 11776 — 11800 — 12270 — 14903 — 16153.

Prijzen van ƒ 250.—: 3183 — 5109 — 5772 — 6510 — 7329 — 7342 — 7540 — 8569 — 8988 — 9175 — 9186 — 10102 — 11155 — 11286 — 12526 — 14005 — 14161 — 14387 — 14846 — 14847.

Prijzen van ƒ 150.—: 146 — 1221 — 3792 — 3890 — 4466 — 4504 — 5133 — 5308 — 6696 — 8533 — 9643 — 10878 — 11196 — 11215 — 11378 — 11426 — 13125 — 14070 — 15657 — 16955.

Prijzen van ƒ 100.—: 829 — 1527 — 2287 — 2359 — 3557 — 3693 — 3719 — 3905 — 7934 — 9605 — 10473 — 10648 — 11148 — 11603 — 12338 — 12395 — 13695 — 15227 — 15328 — 15723.

H. J. TH. BOOMGAART †.

Dinsdagavond is de heer H. J. Th. Boomgaart, een zeer gezien en bekend landgenoot, overleden. Met hem ging een voor de gemeenschap arbeidzaam en zeer verdienstelijk man heen naar de eindbestemming, die God de mens geeft. In Nederland studeerde hij, o.a. in Groningen en trad op 1 December 1885 in dienst van het gouvernement. Meer dan 45 jaar diende hij zijn vaderland in tal van takken van dienst, door zijn rustige adviezen en kennis van zaken werd meer dan eens — en nimmer tevergeefs — een beroep gedaan op de heer Boomgaart.

Hij was tijdens het gouverneurschap van Helfrich, Brantjes, Fruytier en van Slobbe gouvernements secretaris, ook was hij ondervoorzitter van de toenmalige Raad van Bestuur, voorzitter van de Curaçaose Hypotheekbank, hij werd na het volbrengen van deze verdienstelijke ambtenaren loopbaan in 1932 gepensioneerd.

De overledene was Ridder in de Orde van Nederlandse Leeuw, Ridder in de Orde van de H. Gregorius en Commandeur in de Orde van de Libertad van Venezuela.

Bij de begrafenis, die gistermiddag plaats had, vertegenwoordigde de Adjudant van de Gouverneur, Kap. R. v.d. Beek Zijne Excellentie. Mede waren aanwezig talloze notabelen van onze gemeenschap, vertegenwoordigende alle diensten en bevolkingsgroepen.

Met onze oprechte condoleancesvoor de naast bestaanden, bidden wij voor de eeuwige rust van deze actieve landsdienaar.

K.V.P. ZOND TELEGRAM AAN KONINGIN

H.H. de Koningin. den Haag. Heden nu Interimregeling Nederlandse Antillen in werking getreden, verheugt zich Katholieke Volkspartij over bereikt stadium in autonomie; brengt hulde aan Uwe Majesteit en spreekt verwachting uit, dat volledige staatkundige hervorming in zeer nabije toekomst haar beslag zal krijgen.

Capriles, Voorzitter
Willers, Secretaris

S.S. MAURETANIA.

Het ss. „Mauretania" van de Cunard Steamship Co. Ltd. zal a.s. Maandag, 12 Februari onze haven aandoen.

Het schip zal om 6 uur 's middags vertrekken. Er bevinden zich 627 passagiers aan boord.

ARUBA

SURINAAMS SPORTVLIEGTUIG VALT ACHTER BUBALI NEER.

Over het vliegtuig, dat Maandag neerstortte vernemen wij nog, dat de tweede inzittende was een zekere de Jong.

Het vliegtuig werd totaal vernield en het mag als een groot wonder worden beschouwd dat beide inzittenden het leven er hebben afgebracht. Beiden zijn echter ter observatie in het San Pedro Hospitaal opgenomen.

Volgens gegevens, welke wij ter plaatse konden vernemen, was het vliegtuig van Haiti vertrokken met bestemming Curaçao. Hoe het ongeluk zich heeft toegedragen was nog niet bekend.

Rond de overblijfselen van wat eens een vliegtuig was, lagen dozen patronen, een paar jachtgeweren en jachtpatronen terwijl voorts nog verschillende goederen waaronder wij een rubberboot opmerkten op de grond verspreid lagen.

Het onderzoek ter plaatse geschiedde door de luchthavenmeester en de commissie van onderzoek. De goederen van waarde werden door de politie in beslag genomen en het terrein werd ter plaatse onmiddellijk door personeel van het D.O.W. met gaas afgezet.

SPORT

DE WEDSTRIJD VAN DE WEEK.

Middenvoor Valk scoort na voorzet van zijn baas.

(Van onze correspondent).

Ter gelegenheid van de verjaardag van H.K.H. Prinses Beatrix vond op het R.C.A. terrein een wedstrijd plaats tussen de onderwijzers en de leerlingen van de Julianaschool. Het onderwijzerselftal was samengesteld uit verschillende oude voetbalcracks zoals de heren Yrausquin, Valk; Snoek; Hoogenboord; Henk Wener; Dieventhaler; Jan Droog; Beem en Kuilenburg. Nadat spelers en scheidsrechters op en gevoelige plaats waren vastgelegd voor de toekomst, stelden de elftallen zich op.

De onderwijzers begonnen aanvankelijk met 10 man, daar de oude crack Cosme Yrausquin nog niet aanwezig was. De toss wordt door de onderwijzers gewonnen en zij verkiezen met de wind in de rug te spelen. Onder luid applaus langs de lijn wordt het leer aan het rollen gebracht. De leerlingen, wier elftal hoofdzakelijk uit krachten bestaat welke wij wekelijks op onze velden achter het leer zien hollen, openen met een felle aanval, doch rechtsgack Snoek, die blijk geeft het voetballen nog niet verleerd te hebben, is hier het struikelblok. Als de strijd ongeveer 8 minuten oud is, komt de rechtsbuiten Cosme Yrausquin zijn ploeg completeren, onder gebrul van zijn favorieten langs de lijn, waaronder vele onderwijzeressen.

Het is of heel het onderwijzerselftal door deze verschijning van hun aanvoerder nieuw leven krijgt, want onmiddellijk trekken zij vol enthousiasme op het leerlingendoel af. Enige harde schoten van Valk en Dieventhaler gaan naast en over het heiligdom der leerlingen. Het is een lust om de schijnbewegingen van de aanvoerder Yrausquin te zien. Zowel links als rechts en over de bal heen worden deze kunststukjes uitgevoerd. Het inwerpen van de bal heeft de heer Yrausquin, ofschoon niet volgens de regels, aardig in de slag. Hij mag zelfs drie maal achteren het leer ingooien waarna een der leerlingen hem toont hoe het thans in de tegenwoordige tijd moet geschieden. Keeper Droog, die deze morgen lang niet droog blijft, heeft het druk.

Hij moet kort achtereen twee maal vissen en zo wordt de stand op 2—0 voor de leerlingen gebracht. Dank zij de handig en scherp opgestelde buitenspelval, waarin de leerlingen herhaaldelijk inlopen, blijft het tot twee doelpunten. Even voor het verstrijken van de eerste helft, krijgt aanvoerder Yrausquin het bruine monster toegespeeld. Wederom de schijnbewegingen van langs en over de bal, dan een strekken van zijn lichaam een geweldig harde voorzet volgt. Middenvoor Valk die het gekraak van de spieren — dat zelfs tot de lijn hoorbaar was — ook hoorde, ziet dan de bal aankomen. Een snelle ren, een handig boogschot en het leer verdwijnt onder gejuich van de supporters even onder de lat in het leerlingendoel. (2—1).

In de rust worden de spieren worden wat gemasseerd en een kwartier later begint onder gezucht en gekraak der oudjes het tweede gedeelte van deze mooie strijd. Na enige aanvallen van de onderwijzersvoorhoede op het leerlingendoel, blijkt een gebrek aan stoom oorzaak te zijn van de verminderde snelheid waarmede het onderwijzerselftal te kampen heeft. Dank zij de buitenspelval blijven doelpunten aan de andere kant uit. Met man en macht gaan de onderwijzers tot verdedigen over, doch tekort aan de noodzakelijke adem belet hun de stand op 2—1 te houden en het duurt dan ook niet lang of keeper Droog moet nog 4 maal vissen. Aanvoerder Yrausquin is de laatste 10 minuten zo ver, dat hij af en toe wat lucht gaat halen in de langs de lijn opgestelde auto. Als het einde komt van deze onder grote hilariteit van de bezoekers gespeelde wedstrijd, hebben de ouderen met 6—1 verloren en het laatste fluitje van de scheidsrechter klinkt onder een zucht langs de lijn van „hé wat jammer" en dat vonden wij ook.

POVA SPEELT GELIJK TEGEN DE MARINIERS.

Zaterdagmiddag speelde Pova een wedstrijd tegen een elftal van de Mariniers. Deze wedstrijd welke in een gelijkspel 3—3 eindigde stond in een sfeer van vriendschap. De Mariniers voorhoede speelde een prachtig open spel, terwijl de rechtsbinnen de ster van het veld was. Deze speler is de moeite waard eens door de elftal-commissie in het oog gehouden te worden.

Het was aan het goede spel van de Povakeeper te danken dat het bij dit gelijke spel gebleven is. Over het algemeen was Marijke sterker dan het Pova-elftal waar wij verschillende zwakke plekken zagen.

Suriname

BENOEMING.

Paramaribo — De voorzitter van de Surinaamse werknemersorganisatie, Leo Eliazer, heeft in Mexico, een conferentie bijgewoond van de International Regional Organisation of Workers, van welke organisatie hij gekozen werd tot plvv. ondervoorzitter. De Confederacion Interamericana de Trabajadores, waarvan hij een der ondervoorzitters was, heeft zich geamalgeerd met deze organisatie. Eliazer werd voorts gekozen tot organisator voor de I.R.O.W. in West-Indië. In deze kwaliteit zal hij het West Indisch gebied voor de organisatie moeten afreizen.

BEZOLDIGING VERLAAGD

Paramaribo — Zoals reeds eerder gemeld, zal de schadeloosstelling van de Statenleden van ƒ 300,— per maand worden verminderd tot ƒ 200,— per maand. In de toelichting bij een ontwerp-verordening die daartoe is ingediend bij de Staten, wordt berekend, dat daardoor het oorspronkelijk bedrag van ƒ 75.600 wordt verminderd tot ƒ 50.400, waardoor een besparing wordt verkregen van ƒ 25.200. De toelichting zegt o.m. dat „de landsmiddelen nauwelijks toereikend kunnen worden geacht voor een minimale verzorging van de overheidstaak", hetgeen een der redenen is geweest om tot deze bezuiniging over te gaan.